

HANDELINGEN 1:1-11

- 1 ¶ In mijn eerste boek, Theofilus, heb ik de daden en het onderricht van Jezus beschreven,
- 2 vanaf het begin tot aan de dag waarop hij in de hemel werd opgenomen, nadat hij de apostelen die hij door de heilige Geest had uitgekozen, had gezegd wat hun opdracht was.
- 3 Na zijn lijden en dood heeft hij hun herhaaldelijk bewezen dat hij leefde; gedurende veertig dagen is hij in hun midden verschenen en sprak hij met hen over het koninkrijk van God.
- 4 Toen hij eens bij hen was, droeg hij hun op: 'Ga niet weg uit Jeruzalem, maar blijf daar wachten tot de belofte van de Vader, waarover jullie van mij hebben gehoord, in vervulling zal gaan.
- 5 Johannes doopte met water, maar binnenkort worden jullie gedoopt met de heilige Geest.'
- 6 ¶ Zij die bijeengekomen waren, vroegen hem: 'Heer, gaat u dan binnen afzienbare tijd het koningschap over Israël herstellen?'
- 7 Hij antwoordde: 'Het is niet jullie zaak om te weten wat de Vader in zijn macht heeft vastgesteld over de tijd en het ogenblik waarop deze gebeurtenissen zullen plaatsvinden.
- 8 Maar wanneer de heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en van mij getuigen in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.'
- 9 Toen hij dit gezegd had, werd hij voor hun ogen omhooggeheven en opgenomen in een wolk, zodat ze hem niet meer zagen.
- 10 Terwijl hij zo van hen wegging en zij nog steeds naar de hemel staarden, stonden er opeens twee mannen in witte gewaden bij hen.
- 11 Ze zeiden: 'Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan.'

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Hemelvaartsdag is niet het populairste feest van de kerk.

Vroeger was het al de dag van de toogdagen.

Het is dan ook als laatste feest toegevoegd aan de kerkelijke kalender.

Dat kan te maken met het feit dat het maar twee maal expliciet wordt genoemd en beide keren in de boeken van Lucas: het evangelie en de Handelingen.

Jezus wordt voor de ogen van de discipelen opgenomen in een wolk en ze zagen Hem niet meer.

De hemelvaart wordt elders wel 'verhoging' genoemd.

Daarmee wordt uitgedrukt dat Jezus deel heeft gekregen aan Gods koninklijke heerschappij en dat Hij alle macht heeft in hemel en op aarde.

Niet dat dat altijd en overal zichtbaar is, nee, die is verborgen achter en onder de daden van mensen die tegen Hem ingaan.

Altijd zal Gods macht een kruisvorm hebben. God regeert vanaf het hout.

Maar eens zal deze macht zichtbaar zijn: dan zal de wolk worden weggetrokken en zal Hij zijn macht tonen.

Tot die tijd leven we met de vraag die de discipelen aan Jezus stelden: "Heer, gaat u dan binnen afzienbare tijd het Koningschap over Israël herstellen?"

Dat was geen vreemde vraag, want Jezus had immers gepreekt over het Koningschap van God en Hij had het begin laten zien in allerlei tekenen en er was gesproken over de komst van de Zoon des Mensen in alle heerlijkheid.

En wie werkelijk gelooft in de opstanding van Christus, de voorsmaak van Pasen heeft geproefd weet: het smaakt naar meer.

Wat gaat Jezus daarop antwoorden?

Hij wijst hun vraag niet af als een domme vraag, maar brengt wel een aantal correcties aan.

De eerste correctie is die van het tijdstip waarop het herstel zal intreden.

De discipelen hadden gevraagd: "gaat u dan **binnen afzienbare tijd** het koningschap over Israël herstellen?"

Daarop zegt Hij: "het is niet jullie zaak om te weten wat de Vader in zijn macht heeft vastgesteld over de tijd en het ogenblik waarop deze gebeurtenissen plaats vinden".

Dus de vraag naar het wanneer en het op grond daarvan berekeningen maken en scenario's ontwerpen zoals de hele geschiedenis door is gedaan heeft geen zin; niemand weet het, zelfs de zoon niet, alleen de Vader.

Je mag rekenen op het herstel, maar je moet het niet willen berekenen; je moet vertrouwen op de belofte, maar niet gaan speculeren.

Wijs is de uitspraak die Maarten Luther in de mond wordt gelegd:

Zelfs al zou ik weten dat de wereld morgen in stukken uiteenvalt, ik zou vandaag toch mijn appelboom planten."

De tweede correctie, die Jezus aanbrengt is die van de reikwijdte van het koningschap van God.

De discipelen vroegen Jezus heel specifiek: "Heer, gaat u dan binnen afzienbare tijd het **Koningschap over Israël** herstellen".

Koningschap over Israël, dat was al de verwachting in het OT en is Jezus niet de geboren koning der Joden en had Simeon niet gezegd dat Jezus heerlijkheid zou zijn voor zijn volk Israël? Stond boven het kruis niet 'Jezus van Nazaret, koning van de Joden?'

En wat is Jezus antwoord?

Hij ontkent het herstel voor Israël niet, maar Hij laat wel doorschemeren, dat het niet alleen om Israël zal gaan, maar ook om de uiteinden der aarde.

"Jullie zullen van mij getuigen in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde".

Alsof er in dat antwoord van Jezus klinkt: Herstel zal er komen voor Israël, het volk van Gods beloften en verkiezing, -het heil is er ook voor bestemd-, maar het zal eerst een omweg moeten maken via de volken naar de uiteinden van de aarde.

En het is dan ook niet voor niets dat het boek Handelingen eindigt in de richting van de uiteinden van de aarde, in Rome, het midden der aarde waar de kilometerpalen stonden naar alle windstreken.

De uiteinden van de aarde, het geeft op zijn minst te denken, dat de reikwijdte van die opdracht nu ook een beetje zichtbaar wordt.

We leven in de eeuw van de geweldige mogelijkheden van communicatie.

Grenzen worden overschreden: met nieuwe bijbelvertalingen worden laatste volken bereikt; met nieuwe communicatiesystemen en digitale snelwegen komen we ook meer in contact met elkaar. Gemaild, gechat, getwitterd

En dat het volk Israël er nog steeds is, beseffen we ook weer.

Het geeft op zijn minst te denken, dat het volk Israël ondanks alle vervreemding, verguizing, vervolging en vernietiging er nog steeds is.

Frederik II van Pruisen vroeg eens om een bewijs voor het bestaan van God en toen antwoordde zijn hofprediker: "De Joden, Sire"

Inderdaad is het iets bijzonders dat temidden van de machtige Rijken van Assyriërs, Babyloniërs, Perzen, Grieken en Romeinen dat kleine volkje nog steeds van zich laat spreken en er zelfs sprake is van een terugkeer naar het land weliswaar met alle spanningen van dien ...

Je zou haast zeggen: je ziet iets zichtbaar worden van de uiteinden van de aarde en het volk Israël dat weer van zich laat spreken...

En toch is het de vraag, of wij weer niet te veel aan het rekenen zijn.

Stel nu eens dat de communicatiesystemen niet brengen wat we ervan hopen -meer geloof- en dat het met het Joodse volk heel anders gaat dan we denken en dromen Raak je dan niet teleurgesteld? Raakt u dan uw geloof kwijt?

Is het geloof dan niet te veel een systeem geworden waarin gaten worden geschoten zodat het systeem aan alle kanten gebreken vertoont en dus niet meer klopt?

Kijk daarvoor uit!

Daarom moet je je geloof niet te veel ophangen aan allerlei ideeën, het in elk geval er niet vanaf laten hangen!

Het meest belangrijke is namelijk of we onze roeping als getuigen wel goed vervullen.

Daar sprak Jesaja al over richting het volk Israël: Jullie zullen mijn getuigen zijn!

En dan zou je afgaande op berichten uit verleden en heden over de kerk haast pessimistisch worden, want we hebben als kerk zoveel goed te maken, zoveel in te halen, dat het christendom vandaag een hele zware klus lijkt.

We leven in het Calvinjaar -500 jaar na Calvin- en een van de zaken die Calvin onder de aandacht bracht is dat het geloof een gave is en geen prestatie; dat de kerk een schepping van de Heilige Geest is en geen mensenwerk; dat het Koninkrijk van God niet ons project is, maar van Gods kant komt.

Dat geeft wel een zekere rust en ontspanning aan alles.

Die ontspanning beluister ik ook in een uitspraak van de overleden aartsbisschop Newbigin, die eens antwoordde op de vraag of hij optimistisch en pessimistisch was over de toekomst van de kerk: "ik geloof in de opstanding van Jezus en daarom is de vraag niet ter zake.

Het evangelie is nieuws over een feit, een stand van zaken en dan gaat het erom "geloof je het, of geloof je het niet".

Wij moeten niet in de valkuil vallen van de gedachte: met het christendom wordt het niks als er te weinig toeloop is, of dat waar het wel succes heeft dat te danken is aan onze inspanning, missions statements, beleidsplannen, werkplannen.

Nog een keer die vraag van de discipelen met een andere klemtoon: "Heer herstelt U in deze tijd het koningschap over Israël?"

Opmerkelijk is dat Jezus niet zegt: als je wilt dat dat koningschap komt dan moet je erop uit gaan en mijn getuigen wezen"

Hij zegt: "Wanneer de Heilige Geest over jullie komt zullen jullie kracht ontvangen en van Mij getuigen...."

Een van de belangrijke dingen die de kerk weer zou moeten ontdekken is het feit, dat de Heilige Geest aan ons gegeven.

De hemelvaart van Jezus heeft een aardse pendant in een wereldvaart van de Heilige Geest.

We moeten niet doen alsof we niks hebben, we moeten niet bang zijn voor de toe-

komst, want het is Pinksteren geworden en dat kan je ook zeggen van deze 20^e en 21^e eeuw: de herontdekking van de Heilige Geest, de grote initiatiefnemer in mensenlevens; Hij maakt ons tot getuigen.

Iemand die jaren in de zending had gewerkt, heeft de waarheid daarvan steeds meer ontdekt.

Niet zijn eigen drukke werkzaamheden en inspanningen leverden de bijdrage tot de opbouw van de kerk

Want wat merkte hij: die mensen, die aangetrokken werden door de boodschap van het evangelie waren dat om heel andere redenen

Als hij informeerde waarom mensen geïnteresseerd raakten in het christelijk geloof, dan kwamen er verhalen waarin hijzelf met zijn preken en activiteiten niet voorkwam. De oorzaken waarom iemand door het evangelie werd geraakt waren niet programmeerbaar: een toevallig gesprek, een bezoek tijdens ziekte, een handreiking in een moeilijke tijd, een gebed, een droom of visioen.

Een ding was wel hetzelfde: de aanwezigheid van een gelovige, dienende en vierende gemeente, vertrouwd op de Geest en intens betrokken was bij de mensen in de omgeving.

Al die mensen waren daarmee in contact gekomen en dat deed hun de vraag naar de bron van alles stellen.

Getuige zijn is geen zware taak, omdat het in de eerste plaats het werk van de Geest is.

Als we dat ontdekken gaat het smaken naar meer en zal het gaan naar het uiteinden van de aarde, dan zal Israël jaloers worden, dan zal het herstel van alle dingen plaatsvinden en zal de wolk die de macht van Jezus nog in nevelen hult worden weggetrokken.

Na de tijd van hemelvaart bidden wij om een wereldvaart van de Geest: Kom Schep- per, Geest, die levend maakt!

Amen